

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת גיטין

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיו.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ו האומר

גמ' סב : - סג :

עשתה שליח לקבלה, והבעל אומר הולך - למ"ד הולך כזכי הוא לא יכול לחזור, למ"ד הולך לאו כזכי עקריה משליחותו ושויה שליח להולכה

בעל שאמר התקבל גט זה - כוונתו לשליח להולכה

נקבה להולכה וזכר לקבלה מהני

עשתה להולכה והשליח אמר לבעל לקבלה, והבעל אמר הילך כמה שאמרה - אינו שליח [אדיבורא דשליח סמך, השליח עקר שליחותו משום טירחא] ואם אמר הבעל הולך ותן לה - הוי שליח להולכה לר' נתן (אבל הילך ותן כזכי), ולרבי לא [הולך כזכי] אא"כ פירש

קטנה שעשתה שליח לקבלה - הבעל יודע שאינו שליח ונתן לו לשם הולכה

רב מסתפק אם הולך כזכי וספק איסורא לחומרא - וחולצת

רב - אין האשה עושה שליח לקבלה מאת שליח להולכה [בזיון דבעל, אטו חצרה הבאה לאחר מכאן (לרש"י כד. - חצר חברו כשליח להולכה)]

ורב חנינא חולק, לר' אמי חוץ מעשתה שהוא עצמו יהיה לקבלה [לא חזרה שליחות אצל הבעל (רש"י - ניתק משליחות הראשון - ואינו ראוי לחזור לשולחו)] וספק בגמ' להל'

כתבו ותנו - עשו שליחותן - רב - אפי' טעו בשם, רבה - בגט כשר שאבד, לר"נ - כותבין אפי' ק' פעמים וספק בתנו לשליח ושליח אבד

גמ' סד. - סד :

שליח לקבלה בעי עדים אמינוי אם אין גט שלם בידו (דלא יכול לומר דהימני' הבעל) ועל הקבלה [עדי מסירה כרתין] וקריעה (בשעת גזרה)

בעל אומר לפקדון ושליש אומר לשליח לקבלה - רב הונא - בעל נאמן (כששלשתן בעיר) [אי לגירושן היה נותן לה] חוץ מאמרה לגירושין [מיגו דנתת לן] רב חסדא - שליש נאמן [הימניה] (לרש"י - מיגו דבידו לגרשה) [[אא"כ לאו בידו]

בעל ושליח אמרו שמסרו גט לגירושין, והיא אומרת דנתן לי ואבד - ר' יוחנן - אינם נאמנים [בעל לא נתן בעצמו, אין הגט ביד השליש, האשה מעיזה כשיש מסייע, אין חזקה שעושה שליחותו לקולא]

רש"י סד.

אין נאמנות לשליש עם גט קרוע - לרש"י - דאין מיגו - אין בידו לגרש

גמ' סד : - סה.

גט לנערה המאורסה - ת"ק - היא ואביה, ר"י - רק אביה [במקום אביה ידה לאו כלום]

קטנה מתגרשת אם יכולה לשמור גיטה - מבחנת בין גיטה ודבר אחר [ושלחה - ואינה חוזרת] ואם לאו אינה מתגרשת (לרש"י - אפי' ע"י אביה דהיא שוטה)

קטן שנוטל חפץ ומחזירו לאחר שעה כשתובעו -

רב יהודה א"ר אסי - יכול לזכות אף לאחרים (לרש"י - מדרבנן)

רב חסדא לשמואל - לעצמו ולא לאחרים חוץ : משיתופי מבואות דרבנן דאין לה עיקר מה"ת, מחילול מע"ש דרבנן לאחרים

רבא - צרור וזורקן אגוז ונוטלו - זוכה לעצמו, מתקדשת למיאון פעוטות (לרש"י - בן ו' עד ח') - מוכרים וקונים מטלטלין, מתגרשת עונת נדרים - חולצת (לרש"י - בת י"א) למכור קרקעות אביו - בן כ', ר"נ - י"ח

תן גט במקום פלוני - מעכב, [מראה מקום דבע"כ מתגרשת]
התקבל גיטי במקום פלוני - לת"ק מעכב, לר"א לא

רש"י סה.

אין חומש על מע"ש של אחרים אם קונהו מחבירו

גמ' סה. - סו.

התקבל לי גיטי - אסורה בתרומה מיד [דלמא פוגע מיד בבעל],
"במקום פלוני" - לרבנן דר"א - כשיגיע

עירב לי בתמרים ועירב בגרוגרות - מח' אי עירובו עירוב [תלוי ברבנן ור"א אי מקפיד, בשלו או בחבירו
(רש"י - שלו אינו מקפיד, חבירו נתן רשות רק לתמרים)]

הבעל צריך לצוות בלשון גירושין, ולא: בלשון פרנסה, עשו לה כ... פטורה בא"י, פטורה בבבל; וספק
בהוציאה, עזובה, התירוה, הניחיה, הועילו לה

צריך כתבו ותנו חוץ מיוצא בקולר, לשיירא, המפיל עצמו מגג, ר"ש שזורי - מסוכן,
רב הונא - וכן במתנה

מתנת שכיב מרע במקצת נכסיו בעי קנין חוץ ממצוה מחמת מיתה

תדב"ר ישמעאל - במסוכן כותבין ונותנין אע"פ שאין מכירין אם זהו שפירש שמו

ר"נ - לא משוי איניש בן שליח במקום אב, ורב פפי (רבא להל') חולק

רש"י סו.

"תן זוזי מחמרא" - יין ודמיו - שכל היין באחריות שאם אמר "יין" והחמיץ יפסיד

גמ' סו: - סז.

"תנו" לשנים = כתבו ותנו,

"תנו" לג' - ר"מ ור"ע - עשאו ב"ד להגיד לאחרים, ר' יוסי - הם יכתבו

אמר לשנים "כתבו ותנו" - ספק אם דוקא הם צריכים לכתבו, או רק לחתום

לר' יוסי מילי לא מימסרן לשליח אפי' באומר אמרו, שמואל - להל' אומר אמרו מהני

אמר לב' "אמרו לסופר לכתוב ולפלוני ופלוני לחתום" - כשר ולא תעשה כן [שמא תשכור עדים להגיד
בשם בעלה (מעשה לא עבדי בשקר (רש"י - לחתום, להעיד) אבל דיבור עבדי)

"אמרו לסופר לכתוב ואתם חתומו" כשר - ר"ח, ר"נ, רבה - ולא תעשה כן [רש"י - אטו הנ"ל], רבה
בב"ח, רב ששת, רב יוסף - ותעשה

{ ר"מ חכם וסופר, ר"י חכם לכשירצה, ר"ט גל של אגוזין, ר' ישמעאל חנות מיוזנת, ר"ע אוצר בלום, ר'
יוחנן ב"נ קופת הרוכלים, ראב"ע קופה של בשמים, משנת ראב"י קב ונקי, ר' יוסי נמוקו עמו,
ר"ש טוחן הרבה ומוציא קימעה - מדותי תרומות מתרומות מידותיו של ר"ע }

אמר לעשרה "כתבו ותנו" - א' כותב וב' חותמין

"כולכם כתובו" - א' כותב במעמד כולן, וכולם חותמין לעיכובא

(ותקנת אמוראים שלא יאמר כך)

"הוליכו" - א' מוליך, "כולכם הוליכו" - כולן ילכו עם המוליך

"א' ב' ג' ד' כתובו" - נ"מ בין מנה כולם למנה מקציהו [מח' איזה כ"כולכם"]